

ПОЕТЕ

Кад би анђели поете постали,
Да ли би на небесима остали?
О љубави и смрти певали?
Тебе кô ја волели?

Кад би анђели поете постали,
Да ли би песници славни
Анђелима – били равни?

КЛУПКО

Клупко се одмотава
Излаз вуна показује
Бик мачем прободен!
Црна! Нису једра – бела!
Очај! У смрт – скок!

Клупко се одмотава
Отац и син заточени
Спас – крила дала!
Восак Сунце отопило
Сина море прогутало!

Клупко се одмотава
Уснула! – Остављена!
Богиња постала!
Стрела у срцу Аријадне
Жал за Тезејем излечила.

Клупко се одмотава...

ТВРЂАВА

На тврђаву неба јуришам
На Пегазу, коњу крилатоме
У оклопу вере живе да рај
На небу постоји.

На тврђаву неба јуришам
На Пегазу, коњу крилатоме
Са мачем истине, штитом
Сумње, стрелама убојитим.

Тврђаву заузех. Раја ни пакла
Ту не би! Оклоп одбацах
На земљу се вратих
На Пегазу, коњу крилатоме.